

انسان له دغه حُمكي
خحه نه دي

جليل احمد ارمان

Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انسان له دغه ځمکي څخه نه دي

دا کائینات ډېر غټ دي. شاید دومره غټ وي چې د غټوالي لفظ لا دده ومخته کوچنی سئ. د نن ورځې تر ټولو طاقتور تیلیسکوف یوازي ۳۰۰۰ کهکشانونه کشف کړي دي کوم چې د ۱۲ اربه نورې کاله په دایره کېنې خپاره سوي دي.

ډاکټر ایلس سلور یو ډېر نامتو ډاکټر او ارکولوژیست دي، ده په خپل کتاب کې یوه ډېره په زړه پوري دعوه کړې ده او دعوه یې ددغه په اړه ده چې انسان ددغه ځمکي اصلي اوسیدونکی نه دی بلکه دا په کوم بله سیاره کېنې جوړ کړل سوی دي او د کوم لامل له امله دلته غورځول سوی دي.

ډاکټر ایلیس سلور دا وایي انسان چې په کوم ځای یا ماحول کې لومړی جوړ کړل سو یعنی په کوم ځای کېنې چې اول اوسیده هغه ځای یا سیاره آرام داره او زیات مناسب ماحول والا وه. هلته انسان ډېر نرم او نازک ماحول کېنې ژوند کاوه. دده نارک مزاج او آرام داره طبیعت څخه ښکاره ده چې ده د خپل رزق د پیدا کولو لپاره هلته هیڅ کوم خواري نه کېنل یعنی اړتیا نه وه ورته هر شی خپله ورته ورکول کیده.

دا یو ډېر نازولي مخلوق و کوم چې اسی په زړه پوري ژوند یې په نصیب وو. هغه ماحول چیرې چې انسان مخکې اوسیده یا اول اوسیده یو داسې ماحول و کوم چې د گرمي او د یخني پر ځای تل د بهار پادشاهي وه او هلته د لمر په څیر د خطرناکو ستورو گرمي او زیان رسونکي وړانګي هیڅکله نه وه کوم چې ددغه مخلوق له برداشت څخه وتلي او تکلیف ورکونکي وي. ددغه خبرو مطلب دا دي چا چې دغه مخلوق هلته جوړ کړ او بیا یې ځمکي ته راواستول نو معلومه خبره ده چې دغه ذات هغه ذات دی کوم چې د ستورو او د ټوله نظام او کائیناتو مالک دي یعنی ددي ټولو شیانو پادشاه دي او دا بیله شکه د الله (ج) لا شریک ذات دي. الله (ج) که هر مخلوق ته یې اراده سوي وای یا وسي هر ځای چې وغواړي د شزا لو جزا او امتحان په توګه یې استولای سي. الله (ج) د مختلف قسم مخلوقات پیدا کولای سي او هم یې کړي دي

ډاکټر ایلیس سلور وایي چې کیدای سي ځمکه یو داسې ځای وي کوم چې د زندان قرار ورکول کیدای سي او یا د یو امتحان ځای. یو داسې ځای چیرې چې مجرمان او نور خلګ د سزا او امتحان لپاره استول کېږي. د وچي د یو داسې ټوټې شکل د کوم څلور خواو ته چې سمندرونه دي هلته انسان واستول سو.

ډاکټر ایلیس سلور یو ساینسپوه هم وو کوم چې د مشاهداتو د نتیجو تر لاسه کولو وروسته یوه خبره یا یوه دعوه او یا یوه نظریه رامنځته کوي. د ښاغلي سلور یو کتاب سته کوم چې په دغه لاندې نامه سره یادول کېږي: انسان له ځمکي څخه نه دي (the human is not from earth). د ښاغلي سلور په دغه کتاب کې زیاتره داسې ساینسي دلایله سته کوم چې انسان فکر کولو ته مجبوره کوي او دده د دلایلو غټ لامل چې په کوم نقاطو باندې دي په دوي کې ځیني ثابت سوي هم دي او په دغه خبرې دلالت کوي چې انسان له ځمکي څخه نه دي. راځي چې ددغه کتال څو لاملونه دلته ووايو.

اول لامل: د ځمکي د جاذبي قوه او د هغه ځای د جاذبي قوه له کوم ځایه څخه چې انسان راغلی دي زیات توپیر لري. له کومې سیارې څخه چې انسان راغلی دي د هغه ځای د جاذبي قوه د ځمکي د جاذبي قوې څخه کمه وه، د کوم له امله چې د انسان لپاره تګ او راتګ او وزن پورته کول ډېر آسانه کار وو. د انسانانو لپاره د ملا د درد شکایت اکثره د جاذبي قوې له امله وي.

دوهم لامل: په انسان کې چې هر څومره دایمي امراض پیدا کېږي هغه په نور هیڅ ډول مخلوقاتو کې نسته کوم چې په ځمکه کې اوسېږي.

ډاکټر ایلیس سلور لیکلي چې تاسو په دغه ځمکه کې داسې انسان راته ښکاره کړې کوم چې هیڅ مریضې ونه لري، که تاسو دا ثبوت کړ یا پیدا مو کړ نو زه به له خپلې دعوي څخه لاس واخلم، خو ددې برعکس وای زه تاسو ته د دا هر حیوان په اړه ویلای سم کوم چې د وختي او عارضې مریضې علاوه په کوم بر مرض باندې یو ځناور هم اخته نه دي.

دریم لامل: یو انسان هم زیات وخت لمر ته نه سي کېښیښتای یا پریواتای بلکه یو څه عمر وروسته یې سر پر له څرخي او د لمریز ضربې ښکار هم کېږي مگر په حیواناتو کې داسې هیڅ کومه ستونزه نسته په میاشتو میاشتو لمر ته اوسیدلو باوجود حیوان د هیڅ جلدي مریضې ښکار نه کېږي او نه هم د یو داسې مریضې ښکار کېږي کوم چې تعلق یې د لمر له تیزو شعاعو سره وي. هر انسان دا محسوس کوي او هر وخت دده سره دا احساس وي چې دده دایمي کور په دغه سياره کې نه دي کله کله بغير له کوم لامل څخه په ده باندې داسې خوابدتیایوي او تشویشات ښکاره سي لکه په خارج کې اوسیدو ولا محاجر باندې چې وي.

په ځمکه کې اوسیدو والا د ټولو مخلوقاتو د تودوخي درجه په اتوماتیک توگه هرې ثانوي وروسته بدلېږي یعني که نن لمر زیات تیز وي نو ددوي د تودوخي درجه خپله ورسره برابر سي مگر که په دغه وخت باندې وریځ راسي نو ددوي د جسم تودوخي درجه د سایي په مطابق سي، مگر انسان بیا داسې کوم سیستم نه لري انسان د موسم په بدلیدو سره ناروغه کېږي. د موسمي تبي لفظ یوازي په انسانانو کې دي. انسان په ځمکه کې پیدا کېدو والا ټولو مخلوقاتو څخه مختلف دي. دده DNA او جنس په دغه دنیا کې پیدا کېدو والا مخلوقاتو څخه مختلف او پېچلی دي.

ددغه ساینس پوه د خبرې مطلب دا دي انسان چې په کومه سياره کې جوړ کړل سوي وو هلته د ځمکې په څیر چټل ماحول یا چاپیریال نه وو. د انسان نرم او نارک جلد کوم چې د لمر له امله تور سي دده د پیدائشي سيارې په مطابق بلکل مناسب جوړ کړل سوي وو. انسان دومره نازک مزاجه هلته روزل کیده چې ځمکې ته تر راتلو وروسته هم د خپل نازک مزاج په مطابق د ماحول یا چاپیریال پیدا کولو په کوشش کې دي. لکه څرنگه چې انسان په خپل پیدائشي سياره کې په آرام داره بستر باندې په خوب اموخته وو، دی ځمکې ته تر راتلو وروسته اوس هم په دغه کوبښن باندې اخته دي چې زیاته اندازه سره آرام ژوند تیر کړی لکه قیمتي او ښایسته کوروته چې د هلته درلودل اوس هم په دغه اخته دي چې هغه رقم کورونه ځانته جوړ کړي، مگر نور ټوله مخلوقات او حیوانات له دغه څخه جلا دي. دلته د ځمکې خپل اصلي مخلوقات د عقل له مخې یو څه پاته او د دریمې طبقې ژوند درلودونکي دي کوم ته چې نه د ښه وایلو توفیق سته او نه هم د ښه اوسیدو او خوړو. انسان دغه مخلوقاتو ته په کتو سره سخت زړی او ظالم سوي دي خو دده اصلیت د مینې او د امن او آرام ژوند وو. انسان یو داسې مخلوق دي کوم چې د امتحان لپاره ځمکې ته را استول سوي دي.

ډاکټر ایلیس سلور دا وایي چې د انسان د عقل او شعور څخه دا اندازه لگول کېږي چې دده لومړی مور او پلار کوم چې د هغه بلي دنیا څخه را استول سوي وه له هغه ورځې څخه بیا تر ننه پوري زیات وخت نه دي تیر سوي یوازي وای یو څو زره کلونه تیر سوي دي ځکه انسان اوس هم په دغه کوبښن لگیا دي چې خپل ژوند د هغه دنیا د ژوند په څیر آرام داره کړی، کله انسا موټران جوړوي نو کله بیا موبایلان. که چیرې ددې برعکس که څو لکه کاله تیر سوي وای نو کوم لاسته راوړني چې تاسو نن ورځ ویني هغه به زرگونه

کلونه مخکي به لا سوي وای ولي چي انسان دوهم بي پروا او حشي نه دي چي د زرگونه کلونه دي د حیواناتو په څیر ژوند تیر کړی.

د ډاکټر ایلیس سلور په کتاب کي ددغه کوچنک عنوان په حوالي باندي ډېر څه لیکل سوي (انسان له ځمکي څخه نه دي) او تر ټولو مهمه خبره دا ده چي دده دغه دلایل تر اوسه پوري هیچا درواغ نه کړه ثابت.

ما چي کله دده دغه کتاب ولوست او دده په دغه دلایلو په وایلو سره زما فکر ته یوه خبره راغله چي آخر دغه کیسه کوم چي یو ساینسپوه یي مور ته بیانوي دا یوازي یوه کیسه نه ده بلکه یو حقیقي داستان دي کوم چي د انسانانو په هر الهامي او وحی سوي کتاب کي په همداسي توگه بیان سوي.

مور ټوله د حضرت آدم(ع) او د بي بي هوا انا په کیسه باندي آگاه یو. په صورت الرحمن آیات نمبر ۱۴ کي الله(ج) فرمایلي:

خلق الأنسن من صلصل كالفخار

ترجمه: انسان(آدم ع) یې له کودرې غوندي کړنگېدونکي وچي ورستي شوي ختي څخه پیدا کړ

دلته له انسان څخه مراد بابا آدم (ع) دي او دلته په دغه آیات کي الله(ج) دده مبارک د پیدایښت د کیفیت یوه اندازه بیان کړي ده. په قرآنکريم کي په نورو مقاماتو کي هم دده مبارک ده پیدایښت کیفیت نور مراحل هم بیان سوي دي لکه الله(ج) فرمایلي په صورت مومنون ۱۲ کي

ولقد خلقنا الأنسن من سللة من طين

ترجمه: بيشکه مور انسان له خالصي نری ختي څخه جوړ کړ؛

په بل ځای کي الله(ج) په صورت الصافات آیات نمبر ۱۱ کي فرمایلي

أنا خلقهم من طين لازب

ترجمه: دوي خو مور له سرینښناکي ختي څخه پیدا کړيدي

په بل ځای کي الله(ج) په صورت الحجر آیات نمبر ۲۶ کي فرمایلي دي

ولقد خلقنا الأنسن من صلصل من حمأ مسنون

ترجمه: مور انسان د بویناکي ختي او وچ کودرې څخه پیدا کړ

خو ددي ټولو آیاتونو معنا او تفسیر یو ډول دي او هغه داسي دي چي له آدک(م) له پیدایښت څخه لومړی د هر قسم خاوره راټوله کړل سوه او بیا په اوږدو سرعت واغشل سوه نو بیا هغه داسي توره خټه جوړه سوه له کوم څخه چي بوي راوړایږدو او له دغه سره د آدم(ع) جسم مبارک جوړ سو او کله چي خاوره وچه سوه نو د هوا په تیریدو له امله ښارډ په څیر آوازونه کول

بیا یي روح ته د داخلیدو حکم ورکړ او کله چي روح جسم ته داخل سوه او دده سږمو ته ورسیدو نو ده مبارک ته تریچی راغلی او کله چي ژبي ته ورسید نو د مبارک الحمدالله وویل او الله(ج) وفرمایلي یرهمه

کل الله يعني الله(ج) دي پر تا رحمت وکړئ او داغه رقم کرار کرار روح په ټوله جسم کي خپره سوه او دی مبارک ژوندی سو او راولاړ سو.

بیا الله(ج) ورته وفرمایل چې ولاړ سه دغه ملائیکو ته سلام ووايه او غور ونيسه چې دوي څه وايي هر څه چې دوي وویل هغه به ستا او ستا د نسب سلام به وي. آدم(ع) دوي ته لاړ او اسلام عليكم يي وویل ملائیکو په جواب کي وویل و عليكم اسلام ورحمة الله وبرکاة.

کله چې الله(ج) آدم(ع) پیدا کو نو ټولو ملائیکو د الله(ج) په امر سره ده ته سجده وکړه مگر ابليس تقبیر وکړ او له سجدي څخه يي ډډه وکړه او وویل زه له ده څخه بهتره يم زه دي له اوره جوړ کړم او آدم دي له خاوري څخه او بیا الله(ج) د آدم له چپي پشتي څخه هوا انا پیدا کوه په دغه خاطر چې آدم(ع) له دې څخه آرام ترلاسه کړئ. بیا الله(ج) دوي ته په جنت کي د اوسیدو حکم وکړ او دواړه د جمعي مبارکي په ورځ جنت ته داخلی سول.

الله(ج) آدم(ع) ته وویل چې ته له خپلي میرمني سره په دغه جنت کي واوسه او له هره ځايه چې ستا زړه وي بنه خوراک او څښاک وکړه مگر له دغه درختي څخه ليرې اوسه نږدې مه ورځه کني تاواني به سي او دغه ابليس ستا او ستا د میرمني ښکاره دښمن دي له دغه سره بيداره اوسه، داسي نه چې تاسو له جنت څخه وباسي او دلته جنت کي به تاسو په ډېر آرام او سکون سره به ژوند وکړي. آدم(ع) او هوا انا په ډېر آرام سره په جنت کي اوسیده مگر ابليس ددوي تر شا لگيا وو او د مار په خوله کي جنت ته داخل سو او آدم(ع) ته يي وویل چې ای آدمه آیا زه تاته داسي درخته دروشيم د کوم د ميوې په خوړلو سره ته به داسي سلطنت پیدا کړي کوم چې هيڅکله به نوال پیدا نه کړئ او يوه ورځ يي ده آدم(ع) ته وویل چې ستا رب چې ته له کومي درختي له ميوې څخه منع کړی يي بس له دغه له امله چې ستا څخه يوه ورځ ملائیکه جوړه نه سي او تل پاته ژوند پیدا نه کړي او بیا يي په قسم خوړلو سره وویل چې زه ستاسو ملگری يم.

الله(ج) چې کوم احد له آدم(ع) څخه اخیستی وو آدم(ع) هغه هیر کړ او ابليس آخر آدم(ع) يي خطا ایسته. د آدم(ع) میرمت هوا انا لومړی د درختي ميوه وخوړل او بیا يي آدم(ع) ته د خوړلو لپاره وویل او وروسته هغه خوړو ته چمتو سو او ميوه يي وخوړل. له دې څخه وروسته د دواړو لباسونه له تنه ليرې سوه او دواړو د جنت په بلگونو ځانونه پټ کړل. الله(ج) دوي ته وفرمایل چې ما تاسو له دغه درختي څخه نه وس ومنع کړي او آیا ما تاسو ته نه وه وايلي چې شيطان ستاسو ښکاره دښمن دي له دغه سره بيداره اوسي او بیا الله(ج) دوي ته وفرمایل چې له دغه جنت څخه تاسو ووځي او لاندي لاړ سي اوس به تاسو يو څه وخت لپاره په ځمکه کي اوسي او له هغه څخه به گټه اخلي او بیا الله(ج) دوي ته د جمعي په ورځ ځمکي ته د تا کيدولو حکم وکړو او په همدغه جمعي په ورځ آدم(ع) او هوا انا ځمکي ته راغله.

د انسان د پيدايشت په مطابق په هر دور کي مختلف نظريات رامنځته سوه کله انسان د بيزو له نسل څخه وگڼل سو کله د ماهی له نسل څخه، مگر حقيقت خو جلا دي او نن ساينس هم د هغه خبرو په منلو مجبوره دي کوم چې الله(ج) مور ته په قرآنکريم کي ښودلي

ددې ټولو خبرو څخه دا معلومه ده چې نړی زمونږ اصلي او دائمي کور نه دي او نه هم مور ددغه ځمکي اصلي اوسيدونکي يو. دا زه نه وایم بلکه دا قرآن او احاديث راته وايي.

په قرآنکريم کي الله(ج) فرمایلي: ای انسانانو ددغه نړی ژوند ستاسو لپاره د امتحان ځای دي له کوم ځای څخه چې ستاسو د عمال په مطابق سزا او جزا درکول کيږي

حضرت محمد(ص) فرمايلي: دنيا د مومن لپاره قيد خانه ده او د كافر لپاره جنت.
صحيح المسلم

پاي

۱۹/۲/۲۰۲۱

جليل احمد ارمان

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**